

mig at bemærke, at jeg troer, det var hensigtsmæssigere, om den hele Hedebrandsmaterie blev udført i en særskilt Lov, da det er en saa speciel Sag, at den efter min Formening ikke fuldstændig udtømmende kan ordnes i Forbindelse med den almindelige Brandlov. Da man nu imidlertid har fundet dette Sidste rigtigt, skal jeg tillade mig at bebude et Endringsforslag, ved hvilket jeg vil gaae ganske den modsatte Vej af den, som Loven gaaer; jeg troer nemlig, at det vil være hensigtsmæssigere at overlade de locale Autoriteter, navnlig Amtsraadene, at fastsætte Regulativer for, hvorledes Hedebrand kan finde Sted, og jeg vil derfor foreslaae, at man i Loven forshner Amtsraadene med Myndighed til at fastsætte Mulcter og udøve Tvang i den Anledning, men forøvrigt overlader hele Detaillen til Regulativer, som under Justitsministerens Sanction kunde blive vedtagne for hvert enkelt Amt. Jeg troer, at man derved vil faae langt bedre Regler for Hedebrand, end man her kan vedtage; skulde man imidlertid vilde beholde Ordningen af denne Sag her, skal jeg maaskee ogsaa tillade mig at stille et Endringsforslag, da jeg hverken troer, at Udkastet, saaledes som det oprindeligt blev forelagt, eller Forslaget, som det er kommet til os fra Landstinget, er ganske fyldestgjørende i denne Henseende. Jeg troer nemlig, at man bør være mere forsigtig med Hensyn til denne Sag, end man har været paa et andet Sted, navnlig troer jeg, at man ikke bør bibeholde den Afstillelse, der er gjort imellem Hedebrand og Lyngbrand og Afbrænding af Hedetørv og Mosetørv, men at man bør træffe de samme Bestemmelser med Hensyn til det ene som med Hensyn til det andet. — Jeg kommer nu til Bestemmelserne om Brandmyndighederne paa Landet og om For-

pligtelsen til at møde ved Aldebrand, og da først og fremmest til den Bestemmelse, at der skal ansættes Brandfogder. Jeg skulde være af den Mening, at det var det Retteste, at man, saaledes som Tilfældet er paa de fleste Steder, lægger hele Myndigheden hos Sognefogden — nu er Sognefogden egentlig overalt Brandfoged — og at man kun ansætter nye Brandfogder i de Sogne, der ere for store til, at Sognefogden alene kan bestyre dem, ligesom f. Ex. man nu i mere vidtudstrakte Sogne ansætter Sneefogder under Sognefogden, altsaa saaledes, at Sognefogden dog er den første Autoritet. Der er ogsaa med Hensyn til disse Brandfogder en væsentlig Ting, hvorfor jeg troer, man bør følge den af mig paa pegede Vej. De ere nemlig ikke lønne, men deres Function betragtes som et communalt Ombud. Saaledes var det ogsaa tidligere med Sognefogderne, men det har viist sig, at man har været vel tjent med, at disse ere blevne lønne. Jeg troer derfor, at man med Hensyn til Brandfogderne bør slaae ind paa den samme Vej, og da den Løn, som er tilstaaet Sognefogderne, maa anses fyldestgjørende, selv om det ved Siden deraf paalægges dem at være Brandfogder, hvad de, som alt bemærket, i Virkeligheden ere næsten overalt, vil der ikke derfra kunne reise sig nogen Vanskelighed. Man vil ogsaa derved opnaae at faae dygtige Brandfogder, idet man paa den Maade beholder dem i længere Tid; og jeg kan ikke troe, at man vil faae Brandfogder, med hvilke man er vel tjent, naar de skifte hvert tredje Aar; jeg for mit Vedkommende maa idetmindste ansee dette for meget uheldigt. Man er nu vel tjent med at have lønne Sognefogder, og derfor troer jeg, at man gjør bedst i at blive paa denne Vej, hvor man beholder dem, saalænge man er tjent med dem.